

Geçmiş Gelecek

GEÇMİŞ GELECEK

Dereler var uzaklarda
 Buzağı gözlü gencecik dereler
 Taşımış ölümlerin gizlerini
 Ağaçların köklerine varmış
 Tarla görmüş çıkmış toprağın yüzüne
 Dereler
 Gecenin ve eşkiyanın yatağı
 Dereler
 Boynu bükük yolu dağların
 Dereler
 Taşları hızlı kanları yavaş götürən
 Çocuklara gülen
 Kıyımlara ağlayan dereler
 Duymuş gelenlerin ayak sesini vahşetini
 Derelerde kurt izi
 Kurt izinden yaram geçer

Mapusane suyu içinden akar
 Öğütür zamanı ayrılığı sıkıntıyı
 Direnci öğütemez
 İnce dillerden bir yazı yazsam
 Solmadan gözümün bebeği
 Dinmeden gelecek günlerin dorukluğundaki

Kimseyi göremiyorum çünkü hiç kimseyi
 Bırakıp kendimi çalkantisına günlerin
 Dünyadan gelen haberlere
 Beni ayakta tutan muştulara bırakıp kendimi
 Yine de göremiyorum kimseyi
 İnce dillerden bir yazı göndersem
 Babalarını tanımayan mapus çocuklarının
 Oğulsuz kalan anaların sonsuz acılarını bile

Kırık dişleri yarık tabanları mor suyu
 Bazı türkülerden korktuklarını bile bile
 Kuru ekmeğin göçen köylülerin satılan toplu
 sözleşmelerin

Ve yalanların ellinci yılına geldiğimizi bile bile
 Birşeyler yazsam ince dillerden
 Yazıdan yangınım geçer

Sanki Zap suyu aldı onları
 Yalnız kaldım
 Yüreğimde anlatılmaz özlemin kara çiçeği
 Yalnız kaldım
 Sabah serininde yel ile oynarım
 Batar gövdeme suspus oturmanın dikenini
 Öcün güçlü belleğini yoklarım
 «Unutmamış» derim
 «Unutmayacak bu gidişle»
 Kanatlarına perçinlenip umudun
 Yel ile oynarım
 Bir tutam ateş düşer elime
 Ben ona bakarım o bana
 Ölümü bölüşen
 Açlığı değişen
 Tuzaklara birlikte düşenler
 İhaneti yanbaşılarında görenler
 Yalnız kaldım
 Boştur canevim
 Canevimden Zap suyu geçer

Gelir mi yanınıza
 Alaca bulutun kokusu
 Deniz köpüğünün kokusu
 Yalar mı yüzlerinizi
 Bir resim yap Memet
 Ahmet gibi çok renkli bir resim
 Bir şeyler söyle Murat
 Türkülerin bizim olduğuna ispatlayacak bir
 türkü
 Şiirler yaz Can. Şiirler. Üzümden şarap yapma
 Bir bakarsın anılar, Eluard'ı okumuşlardır
 belki
 Bira içerken nasıl gülümsüyordun Osman
 Yine öyle gülümsüyor musun
 Ulaş ilkokula gidiyor. İnanıver buna. Yarın

Yarın değil bugün başlıyor okula. İnancıver
gülümse
Nerden nereye geldiğini bir daha anlat Bekir
İlk anlattığın günkü gibi anlat
Hangi birinizi getireyim aklıma
Hanginizin adını sayayım bilmiyorum
Hepinizden utancım geçer

Elbet hayatı garipserim
Sık sık kesiliyor günüşiği
Akşamüstü Ferit'le mi buluşacağım
Rakıyı
İlk yudumdan sonra sessizliğin rengini alan
rakıyı

Masanın ortasına damlayan katranını günlerin
Yanımsıra dolaşan aldanişın inadını
garipserim

«Az bir yolumuz kaldı» diyorduk
Uzamış
Uzayışını garipserim
Ocak ateşsiz
Ev çatısız
Ben ne zamandır partisizim
Elbet her şeyi garipserim
«Var mı bir haber?»

Kulak veririm kısık seslere
Seslerden aptallığım geçer

Geriye doğru çeviririm
İkiyüz yıllık bir takvimin yapraklarını
Kurşunlar boşanır ellerime
Ayaklarımda falaka sırtımda cop izi
Savaş harekâtı çift patlamalı mermi
Biz «denize dökmemiş miydik emperyalizmi»
Neden ölümler harman tozu gibi
Ölümlerden inancım geçer

Enginlerde eğlendim hep
Tırmandım tepelere
Yaşadım yarattığı fırtınayı
Kanayarak dağılan yüreklerin
Dal oldum
Günüm doldu kırıldım
Şimdi sarı deniz başakları
Fır dönen dövenleri hatırlıyorum
Ve birbiri ardından patlayan grevleri
Dünyaya
Dünyaya çeviriyorum gözlerimi
«Sönları geldi» diyen dünyaya
Dünyadan halkım geçer